

11. Sharst V. B., Chrushev S. V. (1984) Medico-biologicheskie aspekty sportivnoy orientastii i otbora. Moskva : Fizkul'tura i sport, 151 p. [in Russian]
12. Shesterova L. Ye., Tu Yan'hao (2017) Dinamika biohimicheskikh i fiziologicheskikh pokazateley begunov na srednie distanstii pod vliyaniem trenirovki v gornyh usloviyah. Naukovyi chasopys NPU im. Drahomanova. Seriiia 15: Naukovo-pedahohichni problemy fizychnoi kul'tury (fizychna kul'tura i sport), Vol. 7, № 7 (89), pp. 44-50. [in Russian]
13. Chapman R., Karlsen T., Resaland G. [and others] (2014) Defining the «dose» of altitude training: how high to live for optimal sea level performance enhancement. Journal of Applied Physiology. Vol. 116. № 6. P. 595–603.
14. Shesterova L. Ye., Efremenko A. N., Apaichev A. V., Samolenko T. V., Maslyak I. P., Tu Yanhao, Perevoznik V. I., Krainik Ya. B. (2018) Change in the results of middle-distance runners living at different heights above sea level. Journal of Physical Education and Sport (JPES). Art 280, pp. 1902 – 1906.
15. Shesterova L., Tu Ynchao, Budkevith G. (2014) Influence of the hypoxic training on preparedness of sportsmen, specialized in the types of endurance. Slobozhanskyi herald of science and sport. №2. pp. 74–77.
16. Shesterova L., Tu Yanhao (2016) Structure and content of training of the qualified runners on middle distances in annual cycle of preparation. Slobozhanskyi herald of science and sport. №4. pp. 95-98.
17. Tu Yanhao, Tan Zeqin, Sheserova L. (2016) Simulated hipoxic training on the study of college students aerobic exereise capacity and physiological functions. Sichuan sports science. Vol. 35. №1. P. 49-53.

DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2021.5(135).23

УДК: 378.018.43:004:373.3/.5.011.3-051]:616-036.21COVID-19

Рябинчук І.О.

магістрантка кафедри фізичного виховання і педагогіки спорту

Сушко Р.О.

доктор наук з фізичного виховання і спорту, доцент

Київський університет імені Бориса Грінченка

ОСОБЛИВОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ КОРОНАВІРУСУ

У дослідженні проаналізовано досвід основних учасників освітнього процесу, майбутніх викладачів фізичного виховання, отриманий у період онлайн-навчання через епідеміологічну ситуацію в країні. Мета роботи: дослідити і обґрунтувати особливості дистанційного навчання майбутніх викладачів фізичного виховання в умовах карантинних обмежень. Досягненню зазначеної мети сприяв вибір методів дослідження: аналіз та узагальнення даних науково-методичних літературних джерел і мережі Інтернет, анкетування із застосуванням google-форми, методи математичної статистики.

У дослідженні взяли участь 104 студенти двох провідних закладів вищої освіти, які готують фахівців фізичного виховання (45 студентів факультету здоров'я, фізичного виховання і спорту Київського університету імені Бориса Грінченка і 59 студентів Національного університету фізичного виховання і спорту України). Опитування і подальше порівняння отриманих результатів на 17 питань гугл-форми дозволило з'ясувати особливості, що супроводжували процес дистанційного навчання в кожному навчальному закладі, проаналізувати сильні і слабкі сторони навчально-виховної роботи і визначити можливі напрямки розвитку, що дозволить зміцнити існуючі позиції і посилити сторони, що потребують кардинальних змін.

Ключові слова: дистанційне навчання, фізична культура, викладач ФВ.

Riabynchuk I., Sushko R. Peculiarities of distance education for future physical education teachers in coronavirus pandemic conditions. The study analyzes the experience of the main participants in the educational process, namely future physical education teachers, gained during the distance education period due to the epidemiological situation in the country. Purpose of the study: to research and substantiate the peculiarities of distance education for future physical education teachers in lockdown restrictions conditions. The achievement of this goal was facilitated by the choice of research methods: analysis and generalization of data from scientific and methodological literature sources and the Internet, questionnaires using google-forms, methods of mathematical statistics.

The study involved 104 students from two leading high education institutions which educate specialists of physical education (45 students from the Faculty of Health, Physical Education and Sports at Borys Grinchenko Kyiv University and 59 students from the National University of Physical Education and Sports in Ukraine). The survey and further comparison of the obtained results for 17 questions of the Google form allowed to find out the peculiarities that accompanied the process of distance education in each educational establishment, to analyze the strengths and weaknesses of educational work and identify possible directions of development that will strengthen the existing positions and strengthen parties in need of radical change.

Keywords: distance learning, physical education, teacher of PE.

Постановка проблеми. Сьогодення диктує нові умови і основною тенденцією в освітньому процесі стало застосування дистанційного навчання як потужної альтернативи звичним формам [8, 9, 13]. Освіта онлайн є перспективною сферою розвитку, користується популярністю, масовістю і прихильністю студентів [4, 12]. Та особливої значущості дистанційному навчанню надала необхідність прийняти виклик, спричинений вірусним захворюванням Ковід-19, що унеможливило звичний режим комунікації в освітньому процесі [5, 7, 10]. У зв'язку з цим, вивчення проблемних питань

дистанційного навчання є своєчасним та актуальним напрямком дослідження. Заслужують детального вивчення сучасні підходи, форми і методи, що застосовуються в освітньому процесі підготовки майбутніх спеціалістів галузі фізичного виховання і спорту [6, 11, 15].

Аналіз літературних джерел. Автори науково-методичних праць [1, 15], які вивчають проблеми дистанційного навчання, підкреслюють значущість нових можливостей і формують загальну уяву про необхідність бути готовими до запитів сучасного студента, серед яких актуальним залишається здоровий спосіб життя [3], робота з учнівською молоддю [14], ставлення широкого загалу студентів до фізичного розвитку [2], залучення інтерактивних технологій у освітній простір фізичної культури [4] та олімпійська освіта у новому форматі [9]. Популярною проблемою для творчого наукового пошуку перед вітчизняними і закордонними спеціалістами постали питання ефективного викладання занять фізичного виховання під впливом особливостей організації навчально-виховного процесу, спричинених карантинними обмеженнями через пандемію коронавірусу в світі [11-15]. Особливої уваги заслуговує визначення рівня задоволеності студентів дистанційним навчанням через потребу роботи у напрямку мотивації до занять на час, що унеможливує повернення до звичних форм навчання і викладання [6]. Аналіз результатів досліджень з питань, пов'язаних з розглядом особливостей онлайн-навчання надасть поштовх до конструктивних змін і дозволить підвищити якість освітнього процесу.

Мета роботи – дослідити і обґрунтувати особливості дистанційного навчання майбутніх викладачів фізичного виховання в умовах карантинних обмежень.

Методи і організація дослідження. Для досягнення зазначеної мети застосовано такі методи дослідження: аналіз та узагальнення даних науково-методичних літературних джерел і мережі Інтернет, анкетування із застосуванням google-форми, методи математичної статистики.

Виклад основного матеріалу досліджень. Анкетування основних учасників освітнього процесу надає підстави зробити якісний аналіз підходів і визначити форми і методи необхідних змін, які потребує освітня галузь фізичної культури і спорту, адже саме молоді спеціалісти, що отримують вищу освіту онлайн сьогодні, будуть у найближчому майбутньому формувати програми навчання учнів у закладах середньої освіти у нині прогресивно розвиваючому форматі віддаленого навчання. Їх бачення проблемних питань важливе як з огляду на потребу у впровадженні нових технологій, що надаватимуть відповідні знання та реалізовуватимуть потребу школяра у русі, так і з огляду на форми зацікавленого навчання самих студентів, сприяння мотивації до занять з метою активного взаємозв'язку у взаємодії викладач-студент, вчитель-учень, тренер-спортсмен.

В ході дослідження на 17 питань запропонованої анкети відповідали 104 студенти двох провідних закладів вищої освіти, які готують фахівців фізичного виховання (45 студентів факультету здоров'я, фізичного виховання і спорту Київського університету імені Бориса Грінченка (КУБГ) і 59 студентів Національного університету фізичного виховання і спорту України (НУФВСУ).

Першим питанням доцільно було узагальнити пріоритетне ставлення респондентів до форми навчання. Близько 64,4 % студентів Київського університету імені Бориса Грінченка визначилися в бік очної форми навчання, а саме відвідування закладу, через відкриті можливості спілкування з викладачами, з'ясування завдань, пояснення лекційного матеріалу і можливості комунікації на семінарських заняттях, зустрічі з одногрупниками, обговорення та вирішення проблемних питань щодо навчання. Студенти НУФВСУ обрали дистанційну форму навчання як найбільш ефективну – 55,9 %, що доцільно пояснити потребою значної кількості часу відводити на тренувальний процес, адже серед них більшість кваліфіковані спортсмени, яким зручно навчатись без витрат часу на повноцінне студентське життя.

У другому питанні розглянуто, що саме подобається студентам у дистанційному навчанні. Очевидно, що студенти КУБГ мають пріоритетну можливість – 32,9% поєднання навчання з роботою. Студенти НУФВСУ – 31,5% обрали, як вагомий переваги, можливість не витратити кошти на проїзд та економити час у дорозі. Студенти відповіли приблизно однаково, визначившись – 27,8% (КУБГ) та 28,7% (НУФВСУ) щодо відповіді про виконання домашньої роботи в зручний для них час, що дозволяє поєднувати навчання з роботою. Не відвідування університету та можливість пропускати пари обрала меншість, що тільки підкреслює переважне прагнення сучасного студента до самоосвіти та самовдосконалення з можливістю поєднання навчання з тренувальним процесом, враховуючи необхідність обмеження контактів з метою запобігання захворювання коронавірусу.

Третє питання містило зміст з'ясування, що не подобається у дистанційному навчанні студентам, які вивчають спеціальність «Фізична культура і спорт». Думки респондентів двох університетів щодо незадоволення дистанційним навчанням близькі в питаннях збільшення обсягу домашніх завдань з кожної дисципліни, що зазначили 45,2 і 41% студентів відповідно, виокремили малорухливий спосіб життя без практичних занять в університеті та потребу в спілкуванні та взаємодії з викладачами 26 % і 27% відповідно.

У четвертому питанні щодо завдань, які викладачі пропонують для виконання, встановлено, що найбільше домашньої роботи теоретичного типу (вправи з підручника та посібника, журналу, статті, тощо) у двох університетах розподілилися 46,5% та 43,2% відповідно, це так званий квест у роботі, знайти, встановити, описати та проаналізувати інформацію, щоб студенти могли робити аналіз виконаного завдання. Творчі завдання та інтерактивні вправи розділилися майже порівну, завдання у Microsoft Word, Excel, PowerPoint, створення таблиць, графіків, діаграм, презентацій, доповідей через те, що використання таких методів домашньої роботи має великий вплив на гармонійний розвиток студента, всебічне вдосконалення та творчий підхід. Такого типу завдання є дуже доречними, цікавими, захоплюючими та інтелектуальними.

У п'ятому питанні було з'ясовано, чи зрозуміло та доступно викладачі подають теоретичний матеріал на лекції, використовуючи онлайн технології. У КУБГ та НУФВСУ (60% та 76,3% відповідно) викладачі подають інформацію зрозуміло та конкретно, що показує їх професіоналізм, жагу подати та пояснити інформацію доступно для усіх студентів. Суттєвий відсоток респондентів зазначив «не зовсім зрозуміло» – 35,6% у КУБГ та 23,7 у НУФВСУ, що потребує уточнення, але може означати, що значна кількість студентів не уважні до матеріалу, який пояснює викладач.

Шосте питання містило необхідність з'ясування форми навчання, яку викладачі застосовують у подачі матеріалу. У КУБГ та НУФВСУ – 91,1% та 86,4 відповідно найбільш популярне використання відео, презентацій на кожній дисципліні, що є доречним, 8,9% та 10,2% використовують теоретичний матеріал, через вподобання та можливості викладачів. Вражаючим є те, що у НУФВСУ 3,4% студенти обрали відповідь, коли викладач не використовує перелічених вище матеріалів, а подає інформацію усно. Поясненням може слугувати професіоналізм викладача, проте сучасний студент потребує візуалізації для повноти сприйняття інформації, тому доцільно представляти матеріал структуровано (таблицями, графіками, діаграмами).

У сьомому питанні про проблеми у дистанційному навчанні було уточнено, що студентам обох ЗВО складною перепорою є великий обсяг домашнього завдання та оперативні терміни його виконання. Розбіг думок за варіантами відповідей підкреслює низку особливостей навчання в карантинних обмеженнях: 24,1% та 20% виокремили відсутність живої комунікації з викладачами, 18,1% та 14,3% - виконання семінарських та практичних завдань, через малий зв'язок комунікації, 12% та 12,4% - самоорганізацію та пунктуальність, що доцільно пов'язати з переважаючою та нестачею часу на виконання. Для 8,4% студентів КУБГ є найважчим вивчення теорії, а у НУФВСУ більше майже вдвічі – 17,1%, що є підставою пояснити не цілісним зосереджені на лекції (часто через відсутність умов навчання вдома, присутність членів родини, збиваючих факторів побуту), відсутністю якісної комп'ютерної техніки та швидкісного інтернету, вимушеністю виконання завдання на телефоні з відсутністю низки важливих функцій тощо.

У восьмому питанні щодо обсягу домашньої роботи, яку задають після кожної пари встановлено: у КУБГ – 53,3% одне-два завдання, 46,7% три-чотири, а у НУФВСУ – 72,9% одне-два завдання, 22% три-чотири, що є встановленою нормою для творчого розвитку студентів, їх самоосвіти та самоорганізації, звісно в гугл-формі складним є уточнення обсягів кожного завдання, адже кількісні характеристики завдань не передбачають пояснення стосовно часу, витраченого на кожне завдання, що є індивідуальним. Студенти НУФВСУ (5,1%) відповіли, що викладачі нічого не задають, а засвоєння матеріалу відбувається на парох.

Дев'яте питання містило визначення особливостей організації та проведення практичних занять під час дистанційного навчання з передбаченою руховою активністю. У КУБГ – 53,3% викладачі пропонують відео матеріал, а студенти виконують на камеру та надсилають їм на перевірку, а у НУФВСУ – 71,2%. Високі відсотки свідчать, що студенти не тільки займаються руховою активністю, а і випробовують себе у ролі онлайн-тренера зі своїми друзями, одногрупниками, родичами тощо. У КУБГ та НУФВСУ – 42,2% та 22% відповідно зазначили, що викладач на практичних заняттях разом зі студентами виконує вправи онлайн, що формує правильну техніку виконання, унеможливорює травми та забої, створює міцну уяву та запам'ятовування точного виконання вправи. На думку 4,4% та 6,8% студентів час занять відводиться на теорію та вивчення матеріалу, що є доречним для розуміння дисципліни з кожної її сторони і умов дистанційного навчання.

У десятому питанні розглянуто вибір використання методів на практичних заняттях рухової активності. Найбільш актуальний метод у двох університетах – груповий, під час якого студенти разом обговорюють та досліджують питання. На другому місці 22,1% студентів КУБГ зазначили повторний метод, а у НУФВСУ – 19,1% ігровий метод, обидва методи є доречними під час практичних занять рухової активності. У КУБГ найменш використовуються інтервальний та коловий методи, 7,4 та 6,3% відповідно, а у Національному університеті фізичного виховання і спорту України інтервальний та змагальний методи – 9,6%. У КУБГ – 2,2%, а у НУФВСУ – 7,7% студентів визначили, що викладачі не використовують методи під час практичних занять рухової активності, що обґрунтовано підсумувати як низьку відвідуваність практичних пар. Наявна необхідність звернути увагу на методи, що застосовуються та їх призначення у формуванні відповідних компетентностей.

В одинадцятому питанні щодо форм комунікації, які використовує викладач, уточнено, що у КУБГ – 46,5% використовують Google-meet, а у НУФВСУ 65,9% - платформу Zoom, що є найбільш популярними і доступно ефективними при онлайн взаємодії «студент – викладач». У КУБГ та НУФВСУ – 20,9% і 22,4% використовують Viber для вирішення та обговорення проблемних питань з певної дисципліни, проте переважно організаційного характеру. Низький відсоток студентів зазначили зручним використання Gmail та Telegram у особистій комунікації з викладачами.

Дванадцяте питання містило конкретність визначення про задоволеність організацією дистанційного навчання студентами: «цілком задоволений», «важко відповісти», «не задоволений». У КУБГ думки розділилися порівну – 33,3%, а у НУФВСУ більшість цілком задоволені дистанційним навчанням – 57,6%, складно з визначенням у 39%, а не задоволених всього 3,4%.

У тринадцятому питанні про підходи, які використовувалися в організації освітнього процесу з'ясовано, КУБГ та НУФВСУ – 37,8% та 45,8% відповідно застосовують групову роботу (мозковий штурм), що сприяє зближенню студентів та розвитку швидкого мислення. Майже однаковий відсоток у двох ЗВО щодо інтерактивного навчання, яке сприяє активній взаємодії всіх учасників освітнього процесу. Найменший показник з ситуативного моделювання (ігрове моделювання явищ, що вивчаються). Даний метод не набув потужної популярності, але показово, що студенти з ним знайомі і викладачі його застосовують під час навчання.

У чотирнадцятому питанні щодо впливу карантинних обмежень та дистанційного навчання на психологічний стан студента встановлено, що у КУБГ найвищий показник 31,1% студентів обрали стомленість та малу активність. У НУФВСУ – 30,4% зазначили, що психологічний стан не змінився, що близько за показниками КУБГ – 26,7%. Відповіді студентів двох ЗВО вказали на емоційне виснаження під час карантинних обмежень. Радість та активність у КУБГ та НУФВСУ – 4,4% і 14,1% відповідно означає, що частина студентів не відчули деструктивних обмежень та знайшли можливість продовжувати активно проводити час. Мінімальний відсоток студентів обрали варіанти відповіді про погане самопочуття та внутрішню роздратованість. П'ятнадцяте питання містило уточнення, чи сприяло дистанційне навчання реалізації у працевлаштуванні за фахом. У Київському університеті імені Бориса Грінченка – 31,1% відповіло так, а 68,9% – ні, а у Національному університеті фізичного виховання і спорту України – 39% студентів відповіло так, а 61% – ні, що пов'язано з працевлаштуванням більшості студентів на момент початку карантинних обмежень та роботою за фахом. Відкритим

залишається питання самореалізації студентів під час навчання, що часто стоїть на заваді отримання якісної освіти через завантаженість роботою, проте ефективним залишається здобуття практичних навичок, що сприяє професійному становленню майбутнього фахівця безпосередньо на місці роботи.

У шістнадцятому питанні було розглянуто, чи вплинула дистанційна освіта на якість засвоєння матеріалу в порівнянні з очною формою навчання. У КУБГ та НУФВСУ 24,4% - 52,5% відповіли, що якість знань покращилася, а 75,6% - 47,5% відповіли ні, через їхню постійну зайнятість. Питання виявилось досить неоднозначним, саме тому складним для оцінки відповідей респондентів. Кожний студент вкладає різне змістове навантаження у поняття «якість навчання»: загальний рівень оцінок, характеристику отриманих знань. Останнім питанням анкети стала потреба з'ясувати спектр порад та побажань стосовно можливості позитивних змін у бік якості дистанційної освіти спеціаліста галузі фізичної культури і спорту. Представники обох ЗВО надали конструктивні пропозиції задля впровадження нових форм і реалізації творчого потенціалу, доцільні в характерних умовах навчання під час карантинних обмежень. Серед основних напрямків виокремлено необхідність додати в поясненнях до виконання завдань, потребу у формуванні прозорих підходів до оцінювання через справедливу потребу розуміння і відсутність достатньої комунікації, сформульовано важливість допомоги з боку викладача у пошуку мотивації під час ускладненого поєднання освітньої та трудової (тренувальної) діяльності. Відповідями респондентів на сімнадцяте питання гугл-форми висловлено надію в удосконаленні організації онлайн навчання з залученням інноваційних технологій як прогресивної форми освітнього процесу в майбутньому.

Висновок. З'ясовано особливості дистанційного навчання майбутніх викладачів фізичного виховання в умовах пандемії коронавірусу. Проведено аналіз кількісно-якісних показників ефективності освітнього процесу під час дистанційного навчання у провідних ЗВО. З'ясовано, що у Київському університеті імені Бориса Грінченка більшість студентів надає перевагу очній формі навчання, а у Національному університеті фізичного виховання і спорту України – дистанційному. Опитані респонденти висловили власне бачення щодо організації онлайн-навчання в умовах пандемії коронавірусу та представили конструктивні поради покращення його якості, враховуючи отриманий досвід. Спираючись на отримані результати анкетування констатуємо, що найважливішим для покращення якості онлайн освіти є комплексний творчий підхід до викладання з боку викладачів, зворотній зв'язок з боку студентів та двостороння мотивація, яку за потреби необхідно сформулювати штучно для ефективності виконання запланованої роботи.

Перспективи подальших розвідок у даному напрямі ґрунтуються на необхідності уточнення проблемних питань організації дистанційного навчання майбутніх фахівців галузі фізичного виховання і спорту з урахуванням накопиченого досвіду відповідної форми підготовки.

Література

1. Воротникова І.П., Чайковська Н.В. Дистанційне навчання: виклики, результати та перспективи. Порадник. 3 досвіду роботи освітян міста Києва: навч.-метод. посіб. Київ. ун-т ім. Б. Грінченка. 2020. 456 с.
2. Вржесневська Г. І., Вржесневський І. І., Лукашова І. В., Ракитина Т. І. Свідоме та несвідоме у проблемному просторі ставлення студентів до фізичного виховання. Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 15. Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт). Київ. 2021. 3 (133). С. 24-29.
3. Гез М. Ю., Сушко Р. О. Формування ціннісних орієнтацій здорового способу життя студентів у процесі фізичного виховання. Молодь та олімпійський рух: Збірник тез доповідей XII Міжнародної конференції молодих вчених, 16 травня 2020 року [Електронний ресурс]. Київ. 2020. С. 190-192.
4. Иваненко С. В. Тищенко В. А. Интерактивные технологии дистанционного обучения в условиях пандемии. 2020. С. 24-26.
5. Кудрявцева Г., В. Шишкин. Коронавирус апокалипсиса. СПб: Изд-во ВВМ. 2020. 60 с.
6. Слободянюк А. Рівень задоволеності та залученість студентів до дистанційного навчання під час карантину: матеріали міжнарод. наук.-практ. конф. Одеса. 2020. С. 71-74.
7. Хорошак К. Симптоми, наслідки, імунітет, вакцини та інше: що світ знає про COVID-19. Підсумки-2020. – 2020. Код доступу: <https://life.pravda.com.ua/health/2020/12/28/243513/>
8. Шаповалов М., Сушко Р. Дистанційне навчання як форма проведення уроків фізичної культури. V Міжнародна наукова конференція з нових тенденцій у науці та освіті (Рим, Італія). 2021. С. 438-440.
9. Bulatova M., Kucheriavyi O., Ermolova V., Yarmoliuk O. Distance-pedagogical technologies in Olympic education for schoolchildren. Journal of Physical Education and Sport. 2019. vol.19 (4), Art 378, P. 2497-2503. DOI: 10.7752/jpes.2019.04378
10. COVID-19 Dashboard by the Center for Systems Science and Engineering (CSSE) at Johns Hopkins University (JHU). Код доступу: <https://gisanddata.maps.arcgis.com/apps/opsdashboard/index.html#/bda7594740fd40299423467b48e9ecf6>
11. Osipov, A. Y., Kudryavtsev M. D., Galimova A. G., Plotnikova I. I., Skurikhina N. V. How can Distance Learning be Used in the Physical Education of Students. Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala, 2020. 12(2Sup1). P. 77-85. <https://doi.org/10.18662/rrem/12.2Sup1/292>
12. Regina Celia A. Silva, Vera Lucia de F. F. e Silva, André Pontes Silva. Distance learning for teaching in physical education. Universidade Federal do Maranhão. Motriz. Revista de Educação Física. 2019. 25(1). DOI: 10.1590/s1980-6574201900010002
13. Rembach O., Liybich O., Antonenko M., Kovalenko V., Valieiev R. University students' satisfaction: The impact of computer-mediated blended learning. Revista Românească pentru Educație Multidimensională. 2019. 11 (4S1), 221-241. DOI: 10.18662/rrem/186
14. Shapovalov M., Sushko R. Peculiarities for the online teaching process organisation as a form of physical training lessons. Slobozhanskyi herald of science and sport. 2021. Vol. 9(1). P. 76-87.

15. Somkin, A., Lyashenko, O., & Konstantinov S. Digital educational information service for physical education at humanities university. *Teoriya i Praktika Fizicheskoy Kultury*. 2019. P. 66-68.

References

1. Vorotnikova I.P., CHajkovs'ka N.V. (2020), Distancijne navchannya: vikliki, rezul'tati ta perspektivi. *Poradnik. Z dosvidu roboti osvityan mista Kieva: navch.-metod. posib. Kiiv. un-t im. B. Grinchenka*. 456 p.
2. Vrzhesnevs'ka G. I., Vrzhesnevs'kij I.I., Lukashova I.V., Rakitina T.I. (2021), Svidome ta nesvidome u problemnomu prostori stavlennya studentiv do fizichnogo vihovannya. *Naukovij chasopis Nacional'nogo pedagogichnogo universitetu imeni M.P. Dragomanova. Seriya 15. Naukovo-pedagogichni problemi fizichnoi kul'turi (fizichna kul'tura i sport)*. Vip.3(133). pp. 24-29.
3. Gez M.Y., Sushko R.O. (2020), Formuvannya cinnisnih orientacij zdorovogo sposobu zhittya studentiv u procesi fizichnogo vihovannya. *Molod' ta olimpijs'kij ruh: Zbirnik tez dopovidej XII Mizhnarodnoi konferencii molodih vchenih, 16 travnya 2020 roku [Elektronnij resurs]*. Kyiv. pp. 190-192.
4. Ivanenko S.V., Tishchenko V.A. (2020), Interaktivnye tekhnologii distancionnogo obucheniya v usloviyah pandemii. pp. 24-26.
5. Kudryavceva G., Shishkin V. (2020), Koronavirus apokalipsisa. SPb: Izd-vo VVM. 60 p.
6. Slobodyanyuk A. (2020), Riven' zadovolenosti ta zaluchenist' studentiv do distancijnogo navchannya pid chas karantinu: materiali mizhnarod. nauk.-prakt. konf. Odesa. pp. 71-74.
7. Horoshchak K. (2020), Simptomi, naslidki, imunitet, vakcini ta inshe: shcho svit znae pro COVID-19. *Pidsumki-2020*. Kod dostupu: <https://life.pravda.com.ua/health/2020/12/28/243513/>
8. Shapovalov M., Sushko R. (2021), Distancijne navchannya yak forma provedennya urokiv fizichnoi kul'turi. V *Mizhnarodna naukova konferenciya z novih tendencij u nauci ta osviti (Rim, Italiya)*. pp. 438-440.
9. Bulatova M., Kucheriavyi O., Ermolova V., Yarmoliuk O. (2019), Distance-pedagogical technologies in Olympic education for schoolchildren. *Journal of Physical Education and Sport*. Vol.19 (4). Art 378, pp. 2497-2503. DOI: 10.7752/jpes.2019.04378
10. COVID-19 Dashboard by the Center for Systems Science and Engineering (CSSE) at Johns Hopkins University (JHU). <https://gisanddata.maps.arcgis.com/apps/opsdashboard/index.html#/bda7594740fd40299423467b48e9ecf6>
11. Osipov, A. Y., Kudryavtsev M. D., Galimova A. G., Plotnikova I. I., Skurikhina N. V. (2020), How can Distance Learning be Used in the Physical Education of Students. *Revista Romaneasca Pentru Educatie Multidimensionala*, 12(2Sup1), pp. 77-85. <https://doi.org/10.18662/rrem/12.2Sup1/292>
12. Regina Celia A. Silva, Vera Lucia de F. F. e Silva, André Pontes Silva. (2019), Distance learning for teaching in physical education. *Universidade Federal do Maranhão. Motriz. Revista de Educação Física*. 25 (1). DOI: 10.1590/s1980-6574201900010002
13. Rembach O., Lyybich O., Antonenko M., Kovalenko V., Valieiev R. (2019), University students' satisfaction: The impact of computer-mediated blended learning. *Revista Românească pentru Educație Multidimensională*. 11 (4S1), pp. 221-241. DOI: 10.18662/rrem/186
14. Shapovalov M., Sushko R. (2021), Peculiarities for the online teaching process organisation as a form of physical training lessons. *Slobozhanskyi herald of science and sport*. vol. 9(1). pp. 76-87.
15. Somkin, A., Lyashenko, O., Konstantinov S. (2019), Digital educational information service for physical education at humanities university. *Teoriya i Praktika Fizicheskoy Kultury*. pp. 66-68.

DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2021.5(135).24
УДК 796.011:159.923

Семененко В.П.,
кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент, декан Факультету спорту та менеджменту
Національного університету фізичного виховання і спорту України, м. Київ
Білецька В.В.,
кандидат наук з фізичного виховання і спорту, доцент завідувачка кафедри спорту та фітнесу Київського
університету імені Бориса Грінченка, м. Київ
Завальнюк В.Л.,
викладач кафедри інноваційних та інформаційних технологій у фізичній культурі і спорті Національного
університету фізичного виховання і спорту України, м. Київ
Яременко О.М.,
викладач кафедри спортивного вдосконалення Національного технічного університету України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», м. Київ

САМООЦІНКА ФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

У ході дослідження встановлено пріоритети в мотивах та інтересах студентської молоді при заняттях фізичним вихованням. Визначено рівень фізичної підготовленості студентів за результатами рухових тестів.

Визначено індивідуальний профіль фізичного «Я» особистості за допомогою теста-опитувальника Є.М. Боченкової «Самоопис фізичного розвитку», який представляє собою модифікований варіант відомої методики А.М. Прихожан. Встановлено, що при низькому рівні «самооцінки» студенти загалом високо оцінюють «координацію рухів», «витривалість», «гнучкість». При низькій самооцінці «спортивних здібностей» та «фізичної активності» досліджені